

RENAȘTEREA

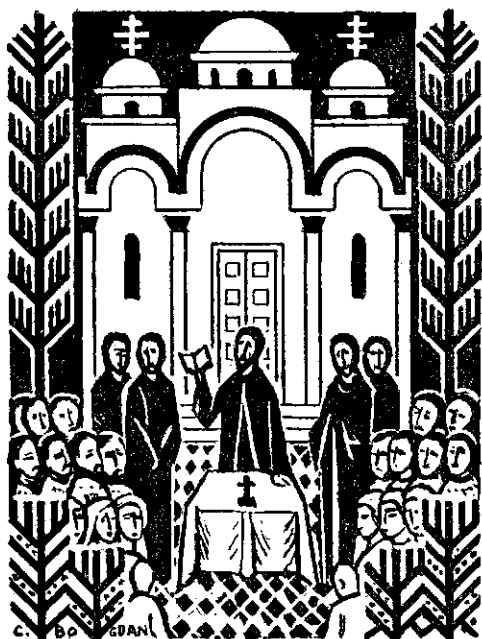
ORGAN OFICIAL AL EPARHIEI ORTODOXE ROMÂNE
A VADULUI, FELEACULUI, GEOAGIULUI ȘI CLUJULUI

APARE ODATĂ PE SĂPTĂMÂNĂ
— Abonamentul: 450 Lei la an —

Redactor: **Protoereu D. ANTAL**
CLUJ, Strada Iuliu Maniu Nr. 31

CUPRINSUL:

† Episcopul Dr. Iosif Tr. Badescu al Caransebeșului. — *Prof. Sextil Pușcariu*: Misiunea istorică a ortodoxiei române. — *Pr. Mihail Grecu*: Conferința preoților din tractul Reghin. — *Correspondent*: Cerc pastoral în parohia Geoagiul-de-sus I. — *Cronică*. — Comunicat oficial. — Concurs pentru primirea de studenți în Academia teologică ort. din Cluj. — Concursuri pentru întregirea parohiilor: Hășmașul-Ciceului, Sănnicoara, Mogoș-Valea-Barnei și Luieriu.

Episcopul Dr. Iosif Tr. Badescu al Caransebeșului

În numărul trecut al foii noastre am luat numai o scurtă notiță despre moartea Episcopului Iosif al Caransebeșului, deoarece la sosirea știrii că a adormit în Domnul, foaia era încheiată. Ne ținem de pioasă datorință să revenim în acest loc de frunte.

Trecerea la cele eterne a Episcopului Iosif Badescu s'a întâmplat în ziua de Marți, 11 Iulie a. c., fiind premersă de grele suferințe, suportate cu creștinească răbdare, la vârsta de 75 ani și în al 13-lea an de prea vrednică archiepiscopire.

Episcopul Iosif Tr. Badescu s'a născut în anul 1858 în Sopotul-vechiu, Caraș-Severin, dintr'o veche familie preoțească. Studiile liceale le-a terminat la Seghedin. Trecând la universitatea din B.-Pesta, în 1884 termină facultatea juridică, intrând în serviciul statului. Prin îndemnul fericitului episcop Ioan Popasu, se înscrie la facultatea teologică din Cernăuți unde în 1889 își ia doctoratul, prin cecece își deschide o strălucită carieră bisericească, spre care simția înclinări firești. Re'tors la Caransebeș intră în funcțiunea de secretar consistorial. La acest consistor a rămas stâlp neclintit viața întreagă. În anul următor este hirotonit întru diacon, în 1893 întru protodiacon

iar în 1899 întru presbiter. La trei ani, în 1902, intră în tagma călugărească, luând numele de Iosif, ca în 1903 să fie hirotesit întru protosinel.

În anul 1903 este ales ca al doilea asesor în senatul bisericesc. Până la această dată, pe lângă funcțiunea de secretar consistorial, a îndeplinit cu multă conștiințiozitate și agendele senatului școlar, cât și cele de cassar diecezan. În funcțiunea de asesor, s'a distins prin o activitate neostenită și conștiințioasă. Toate lucrările îi erau documentat și minuțios referate, până 'n cele mai mici amănunte. Activitatea desfășurată i-au ridicat vredniciile de om distins al bisericii, încât la devenirea vacantă a episcopiei a fost ales în 1909 ca episcop al Caransebeșului. Alegerea n'a fost confirmată de guvernul unguresc, privit fiind ca un om primejdios statului.

Nedreptatea aceasta s'a reparat în 1920, în România mare, când devenind vacant scaunul episcopal, prin trecerea Î. P. Sf. Sale Patriarhul Miron ca Mitropolit Primat la București, sinodul electoral l-a ales cu mare insufletire de episcop, ca pe cel dintâi episcop născut în cuprinsul eparhiei.

Activitatea desfășurată ca episcop în cei

13 ani de arhipăstorire, a fost o activitate făcută, însă rodnică, caracterizată de blândețe și bunătate de părinte sufletesc. Cu toată greutatea anilor a făcut în dese rânduri vizitațiuni canonice chiar și peste graniță, la românii ortodocși din Banatul yugoslav. Predicile și pastoralele îi erau străbătute de înțelepciune și adevărat duh creștinesc. Pentru toate acestea era venerat și respectat în toate cercurile bisericești și 'n deosebi în Banat.

Modestia și-a evidențiat-o mai mult în dispozițiile testamentare privitor la înmormântare. A cerut ca prohodul să fie săvârșit de către un simplu călugăr și să nu se rostească nici o cuvântare. Dorința i s'a respectat întocmai, prin ceea ce înmormântarea a fost foarte impresionantă tocmai prin această simplitate, într'o asistență atât de număroasă.

Prohodului i-a precedat o sf. liturghie, oficiată de P. Sf. Sa Arhiepiscopul Andrei Crișanul, Î. P. C. Lor Arhimandriții Dr. Iustin Suci, Policarp Morușca, Dr. Vasile Lazarescu și un mare sobor de preoți. Răspunsurile au fost date de Corul episcopiei. La liturghie a asistat Î. P. Sf. Sa Mitropolitul Nicolae Bălan, dl E. Bucuța, secretar gen. la Min. Cultelor, reprezentanții autorităților civile și militare, membrii adunării eparhiale, consiliului eparhial, reprezentanții cultelor minoritare, mulți intelectuali veniți din orașele Lugoj, Timișoara și Oravița, apoi protopopii și foarte mulți preoți din eparhie. Din partea episcopiei noastre a asistat P. C. archidiacon Dr. I. Vască, rectorul Academiei teologice.

După sf. Liturghie s'a oficiat prohodul de către P. C. Ieromonah Macarie Grusca dela Mănăstirea Izvor, cu răspunsuri date de patru preoți. Dela biserică s'a format un impunător cortegiu. Sicriul a fost purtat de preoți dela biserică până la locuința de vară a episcopului, unde a fost așezat într'un automobil funebru și transportat în comuna Eselnița, lângă Orșova, după dorința defunctului, și așezat lângă mormintele părinților săi, într'un modest cimitir de sat.

Bunul Dumnezeu îl odihnească în pace!

Misiunea istorică a ortodoxiei române.

(Urmare și fine)

În școlile umaniste de tip german din Transilvania au crescut intelectualii — ortodocși și uniți — dând mediul în care a putut încolți sămânța adusă din scrierile cronicarilor și ale lui Dimitrie Cantemir de marii apostoli ai latinității noastre, ideile generoase propovăduite de ei cu caldă și comunicativă convingere, care au dat unui popor disprețuit, oropsit și oprimat, încrederea în sine și mândria generatoare de fapte mari.

Viena, prin politica ei de a atrage pe Români spre catolicism, a așezat întăiele bariere adevărate pe crestele Carpaților, întrerupând unitatea creată prin biserică și limbă pe amândouă versantele munților, făcând ca tot din nou nădejțile de mai bine ale Ardelenilor să se îndrepte înzadar spre Habsburgi.

Între noi și frații noștri latini din Apusul Europei depărtarea geografică era prea mare. Catolicismul nu ar fi putut forma puntea de reintegrare, precum se spune atât de des, ci el ne-ar fi subjugat cu totul influenței culturale germane, precum s'a întâmplat cu vecinii noștri Unguri, cu Cehii sau cu Slovenii. Fără să vrem să tăgăduim valoarea acestei culturi germane, trebuie să constatăm totuși că ea se întemeiază pe o structură sufletească atât de deosebită de a noastră, încât efectele ei nu puteau fi salutare în măsura în care ne-a fost prielnică, în secolul a XIX-lea, cultura romană, cu adânci afinități de rasă. Aceasta nu-i o supoziție teoretică, ci o constatare întemeiată pe experiență.

După admirabila operă de românească colaborare între Samuil Micu, Gheorghe Șincai, Petru Maior, Ion Molnar, Budai Deleanu, Gheorghe Lazăr ș. a., — care erau deplin *Români* și numai incidental uniți sau greco-orientali — a urmat „latinismul” anacronic, amenințând să ducă la absurd apostolatul renașterii noastre latine. Influența culturii germanii, prea teoretică și formalistă, prea adesea iubind atitudinile tranșante, e evidentă în toate străduințele puriștilor blăjeni. A trebuit să vie mintea sănătoasă, bunul simț și măsura caracteristică rasei latine, din vechea Românie ortodoxă, unde reintegrarea în cultura romană se întâmplase pe alte căi decât ale catolicismului, pentru ca să astupe prăpastia ce începuse să se sape între cărturarul român de dincoace și de dincolo de Carpați și între limba intelectualului ardelean și a părintelui său dela sate.

E timpul deci să punem stavilă criticismului nostru negativ, care atacă cu ușurință până și legea strămoșească și să cunoaștem că toată cultura noastră românească, cu ce e original și prețios în ea, e strâns legată de legea românească.

Mai puțin decât atâta. *Poporului român i-a fost dat să devină, curând după consolidarea lui în state naționale, chiar scutul bisericii dreptcredincioase.*

Falnică cetate a lui Constantin căzând în mâna Turcilor, popoarele balcanice, Greci, Bulgari, Sârbi și Albanezi, au ajuns în câteva decenii, unul după

altul, supt stăpânirea turcească. Numai la Dunăre se izbi furtunosul Baiazid de rezistența lui Mircea, iar Moldova dădu, în Ștefan cel Mare, pe eroul creștinătății.

În mănăstirile românești își găsisse loc de adăpost cultura bizantină, atât de înfloritoare odinioară. Darnicii și evlavioșii Domni strângeau la curțile lor pe cei mai învățați călugări și din tipografiile lor trimiteau hrana sufletească a cărții sfinte, până în Georgia depărtată, popoarelor dreptcredincioase subjugate de semilună. Iar când, în vecinătatea noastră, a început să crească împărăția moscovită, un vlăstar de Domn moldovean, Petru Movilă, deveni marele organizator al bisericii ortodoxe din Rusia.

Numai cel ce nu cunoaște literatura noastră veche, desvoltată într'o atât de organică legătură cu biserica ortodoxă, numai cel ce n'a admirat minunatele opere de artă născute în incintele mănăstirilor, poate vorbi de obscurantismul ortodox și prefinsa lui influență nefastă asupra desvoltării noastre culturale.

Dacă o face un tânăr învățat din Budapesta, într'o nouă revistă maghiară scrisă în limba franceză, nu ne miră; că o susțin învățați de ai noștri, e o erezie.

Românismul și ortodoxia sunt indisolubil legate între sine; legăturile de veacuri cu biserica ortodoxă a răsăritului a picurat neconținut în structura noastră sufletească și intelectuală elemente, care, printr'o fericită imbinare cu fondul moștenit, ne fac să apărem cu o notă originală, cu o cultură a noastră, între popoarele lumii.

Dacă până acum ne-am împlinit menirea, izbutind să ne păstrăm și să întindem cucerirea latinității în răsărit, în viitor vom avea să ne afirmăm cu vrednicie. Acesta e idealul spre care trebuie să tindem de-acum înainte, după ce idealul părinților noștri, întregirea națională, a fost ajuns, și după ce dreptatea cerească a făcut ca să ne putem desvolta în deplină libertate.

Nu o vom putea face decât ca *Neolatini ortodocși. Întărirea bisericii noastre dreptcredincioase* intră deci în misiunea noastră istorică viitoare. Ea este însăși rațiunea de a fi a „Frăției“ pe care am întemeiat-o.

O vom ajunge dacă vom ști să fim solidari, vigilenți și activi întru apărarea drepturilor noastre.

Am scris deci, între punctele programului nostru, *solidaritatea ortodoxă*, care-și află expresie în însuși numele de „Frăție“, pe care ni l-am dat. Această solidaritate, căreia trebuie să i se subordoneze orice considerații de club sau de partid, devine o obligațiune morală pentru oricine face parte din asociația noastră. Ea n'ar fi fost posibilă, poate, în trecutul apropiat, când Ardealul se arunca în tăia oră, cu toată patima tinereții începătoare, în vâltoarea politicii militante. Dar un deceniu de viață politică ne-a făcut și pe noi să introducem în limba noastră termenul de „adversar“ și ne-a învățat să facem deosebire între un „adversar“ și un „dușman“.

Biserica românească din Ardeal a știut tot-

deauna să unească, atunci când interesele naționale o cereau, în aceeași tabără pe toți fiii săi. E datorită ei s'o facă și de aici înainte, cultivând acest teren neutru de colaborare rodnică și frățească între toți fiii ei.

Căci toți împreună trebuie să apărăm drepturile ei. *Fără să ne atingem de credința altora, suntem hotărâți să nu mai lăsăm să se încalce drepturile noastre.* Comitetul central și comitetele eparhiale vor căuta, printr'o amplă documentare, să fie informate asupra stărilor reale și vor fi prezente ori de câte ori interesele ortodoxiei o vor cere. Dar atâta nu ajunge. Fiecare membru al „Frăției“, în sfera sa de activitate, va contribui ca *prestigiul Bisericii ortodoxe să crească*, va deveni un apărător hotărât al ierarhilor și preoților, ori de câte ori aceștia vor fi atacați, și *nu va suferi ca ortodoxul să continue să fie minoritar în țara sa.* Cu toții vom cere ca Statul să aibă toată sollicitudinea pentru Biserica dominantă și ca *autonomia ei să rămână neștirbită.*

Să veghem mai ales ca un spirit de castă rău înțeles să nu se încuibe la noi în Ardeal, unde *spiritul marelui Mitropolit Andrei trebuie păstrat cu sfințenie.*

Azi, când atei, sectari, francmasoni, comuniști, revizioniști și eterodocși coalizați, atacând Biserica ortodoxă, caută să submineze însăși existența Statului român, e nevoie de o apărare neodihnită din partea preoților și mirenilor.

Cât mă privește pe mine, vă dau asigurarea solemnă că atâta timp cât voi sta la locul la care încrederea Dumneavoastră m'a ridicat — încredere, pentru care abia azi am prilejul să vă exprim toată mulțumirea mea — nu voi uita că port numele celui ce a avut marea cinste de a fi fost unul din colaboratorii de căpetenie ai fericitului Șaguna la alcătuirea Statutului organic.

Precum școala nu o alcătuiesc profesorii singuri, ci profesorii și elevii, precum armata e formată din ofițeri și soldați, tot astfel Biserica cuprinde în sine pe preoți și pe mireni.

Deși prin număr reprezintă forța, mireni să nu uite că ei sunt elementul vremelnic și trecător, iar continuitatea o reprezintă cei ce au primit harul ceresc ca să slujească la altar.

Intrând în organizația noastră bisericească cu suflute primenite în credință și cu inima încălzită de dragoste și respect pentru legea strămoșească, noi, elementul mirean din „Frăția ortodoxă“, repetăm cuvintele poetului, pe care părinții noștri le rosteau de câte ori plecau pe drum nou:

„Preoți cu crucea 'n frunte!“

Prof. Sextil Pușcariu.

ÎNSEMNĂRI BISERICESTI

Raporturile dintre Stat și Biserică.

— Concepția lui Spiru Haret. —

„Colaborarea Statului cu Biserica este fatală și inevitabilă, pe câtă vreme se întâlnesc amândoi pe un teren comun, pe câtă vreme și Statul și

Biserica au datoria de a lucra asupra poporului și pentru binele lui. Colaborarea aceasta trebuie coordonată prin *bună înțelegere* între cei doi factori, și în aceasta constau raporturile intime cari trebuie să existe între Stat și Biserică.”

(Cf. „Criza bisericească” București 1912, pag. 16.)

⌘	CONFERINȚE PREOȚEȘTI ȘI CERCURI RELIGIOASE	⌘
---	---	---

Conferința preoților din tractul Reghin, ținută în parohia Deleni la 20–21 Mai c.

Intrunirile preoților în diferite parohii, ne dau prilejul fericit de a face un bilanț sufletesc atât al nostru, cât și a credincioșilor pe cari îi păstoriim. Cunoscând mijloacele de muncă a preotului în parohia sa și văzând atitudinea credincioșilor față de biserică și în alte parohii, ne vom achiziționa noi resurse sufletești, pe cari punându-le în serviciul chemării noastre sacre, ne vom ușura munca noastră de evanghelizare. Pentru noi, cercetarea parohiilor străine, e prilej de studiu și observare atentă, iar pentru credincioșii parohiei respective, motiv de bucurie și înălțare sufletească.

Se poate oare un mai frumos prilej de înălțare sufletească pentru credincioși, de cât bucuria de a-și vedea pe părinții lor sufletești apropiindu-se de ei în numele Domnului? Poate oare să fie un mai puternic mijloc de reconfortare pentru sufletele lor bântuite de greul zilelor de azi, de cât conștiința, că venirea părinților lor duhovnicești este sinceră și străină de orice interese, care ar putea leza mersul firesc al gândurilor lor creștinești? Fără 'ndoială că nu. Această constatare ne întărește curajul și justifică rostul conferințelor preoțești.

Elanul sărbătoresc cu care credincioșii parohiei Deleni, au știut să primească numărul aproape întreg al preoților din tractul Reghin, face ca în sufletele noastre de păstori să se înfiripe nădejdi puternice, că turma credincioșilor aleargă cu drag spre biserică strămoșească și că în special în această parohie situată între munți, a fost ferită de curentele străine credinței și datinilor curat creștinești. Locuită de oieri pricepuți și gospodari harnici, păstorită de tânărul și însuflețitul preot G. Petruțiu, fiu al acestei comune, care pune toată râvna și strădania pentru fiii parohiei, să prisoască cât mai mult în cele creștinești.

Deja de Sâmbătă dela amiază, credincioșii părăseau munca câmpului, coborând spre sat, pentru a lua parte la Vecernia care a fost anunțată pentru ora 5 d. m. Sunetul de chemare a clopotelor i-a aflat pe credincioși adunați în fața bisericii, iar la ivirea preoților în câteva clipe a fost plină de lume. S'a servit slujba Vecerniei în sobor, iar strana a fost susținută tot de preoți.

La sfârșitul Vecerniei a predicat pr. I. Popescu din Dumbrava, despre „Fericirea în lumina evangheliei”. Predica a fost rostită cu un ton plin de evlavie, presărată cu exemple potrivite și făcând comparații admirabile între falsă fericire lumească, pătrunsă de spiritul materialist, și fericirea bazată pe sf. evanghelie și izvorită din ea, au fost ascultate cu multă atențiune și pătrunsă de credincioși.

Reîntorcându-ne la casa ospitalieră a preotului, s'a ținut conferința intimă. C. S. protopopul Ion Maloș, citește conferința „Despre Francmasonerie”. După un scurt istoric al acestei rătăcirii, face o succintă expunere a rostului și mijloacelor distrugătoare de cari se folosesc membrii acestei organizații antireligioasă și atee. Din descrierea clară și bine documentată a concepțiilor absurde și deadreptul sălbatice cari stau la baza acestei organizații, am putut desprinde învățăminte pe cât de uluitoare pe atât de necesare.

Tema „Cum s'ar putea asigura mai bine posibilitățile de existență ale preoțimei” a fost cetită de preoții Ion Sălăgean, Mihail Grecu și Aurel Gliga. Atât din cele trei conferințe bine documentate, cât și din discuțiunile susținute asupra lor, s'a ajuns la concluzia, că cele mai potrivite mijloace de existență pentru preoțime, le-ar putea asigura statul. Până la asigurarea unui salariu corespunzător cu pregătirea preotului, în comparație cu alți slujbași, din partea statului, să se mențină sesiunea parohială, venitele stolare și contribuția în natură din partea credincioșilor să fie impusă din partea forurilor competente și incasabilă pe cale administrativă, iar când statul a asigurat și satisfăcut preoțimea, salarizându-o convenabil, preoțimea va renunța la venitele laterale.

Ziua a II-a, Duminecă. Atât Utrenia cât și Liturghia au fost celebrate în sobor, în

biserica archiplină de credincioși, iar răspunsurile au fost date de corul tineretului din loc, instruat de pâr. G. Petruțiu. La priceastă a predicat pr. C. Cotuțiu, explicând evanghelia zilei. Predica fiind rostită pe un ton curgător, într'un limbaj ușor, a fost ascultată cu viu interes din partea credincioșilor.

În decursul sf. Liturghii au sosit în biserică neobositul luminător și prieten al poporului, dl Dr. E. Nicoară din Reghin, însoțit de dl Dr. V. Niculescu, cari și de data aceasta s'au arătat ca prețioși colaboratori ai preoțimii și vrednici sfătuitoari ai poporului. Primul vorbind cu creștinească însuflețire despre „credința strămoșească“, robind cu adevărat inimile credincioșilor, iar al doilea, într'o formă sugestivă, despre „rolul mamei în familia creștinească“. Contribuția D.-Lor la munca de luminare a poporului, au atras deja de mult aprecierea și mulțumirile noastre și ale jurului întreg.

La sfârșitul sf. Liturghii, pâr. protopop, prin cuvinte adânc simțite, îndeamnă credincioșii ca să se grupeze în jurul sf. Biserici, păstrătoarea de veacuri a ființei noastre ca popor și izbăvitoarea sufletească a fiilor ei.

S'a săvârșit apoi sf. Taină a Maslului, iar la ieșirea credincioșilor din sf. Biserică au fost unși și stropiți cu apă sfințită. Pătrunși și încurajați de mulțumirea și bucuria care radia de pe fața credincioșilor, după o slujbă atât de înălțătoare, ne-am reîntors la casa preotului, unde am fost plăcut surprinși de faptul, că părintele din loc pregătise cele necesare pentru a-i fi botezat primul născut copilăș.

După masă, sub conducerea C. S. pâr. protopop, s'a ținut examenul de religie, constatându-se roadele muncii conștiențioase.

Am plecat apoi spre casele noastre, mulțumiți de aceste două zile de muncă rodnică în via Domnului, înarmați cu nădejdi noi, cu puteri înmulțite și cu dorul ne-strămutat de a munci și a ne ruga fără preget.

Pr. Mihail Grecu.

Cerc pastoral în parohia Geoagiul-de-sus I.

În această parohie istorică s'au întrunit preoții cercului în Dumineca din 18 Iunie c., fiind prezenți la datorie toți, răzbind greutatea drumului.

La ora 8 se începe slujba Utreniei, continuându-se cu sf. Liturghie și cu predica pr. A. Tecșa, despre datoria creștinului de a urmă Domnului.

În urmă se slujește pentru toți credincioșii sf. Maslu, combinat cu sfințirea apei, încheindu-se cu cuvântarea-îndemn a preșidentului, despre creșterea religioasă a copiilor. Slujba dumnezeiască și cuvântările au fost ascultate cu atențiune. Credincioșii au fost miruiți și stropiți cu apă sfințită.

După prânz la ora 4 s'a ținut examenul de finea anului, sub conducerea comisariatului protopopesc. Rezultatul examenului din studiul religiei este satisfăcător, înțelegând preoții să-și facă datoria — după puteri — și în acest ogor.

Correspondent.

CRONICA

† **Matei Voileanu.** Joi în ziua de Sf. Ilie s'a stins din viață veteranul asesor consistorial din Sibiu, Matei Voileanu, în vârstă de 81 ani. După o muncă lungă de 55 ani, devotată bisericii sale, acum 2 ani s'a retras la odihnă, mutându-se la copiii săi în Cluj. A fost înmormântat în cimitierul central din Cluj, lângă fiul său cel mai mare, Sâmbătă în 22 Iulie, fiind jelit de către o nemângăiată soție, patru copii, un frate, o soră și un ginere. Serviciul divin a fost săvârșit de cons. ep. *Trandafir Scorobef*, ca delegat al consistorului arhidieceșan, de prot. Clujului *Nicolae Vasiiu* și diaconul *Ion Dinu* dela mitropolia din Sibiu. La sfârșit a rostit o emoționantă predică cons. ep. *T. Scorobef*, scoțând în relief meritele neperitoare ale reposatului pentru biserică noastră. În numele secției istorice a Asociațiunii, al cărei membru a fost reposatul, a rostit o frumoasă cuvântare dl prof. *Dr. Ion Lupăș*, arătând vrednicia de harnic scrutător și salvator al multor comori literare de prin bisericile noastre dela sate. Au luat parte la înmormântare toți funcționarii consiliului nostru eparhial și mulți din preștinii și cunoscuții reposatului.

Dumnezeu să-l odihnească în pace.

Raportul despre sfințirea bisericii ort. rom. din Ferești-Maramureș, se va publica în numărul viitor.

Pelerinajele la Sf. Mănăstiri vor fi împreunate, ca și în trecut, cu misiuni religioase pentru popor și încep: la *Mănăstirea Hodoș-Bodrog* cu praznicul *Schimbării la față* (6 Aug.), continuându-se la *Adormirea Maicii Domnului* (15 Aug.), *Nașterea Născătoarei de Dumnezeu* (8 Sept.) și la *Înălțarea Sf. Cruci* (14 Sept.); la *Mănăstirea „Sf. Ana“* dela Rohia la *Adormirea Maicii Domnului* (15 Aug.) și la *Nașterea Născătoarei de Dumnezeu* (8 Sept.) și la *Mănăstirea Dragomirești* la *Adormirea Maicii Domnului* (15 Aug. În acest *An Sfânt* de prăznuire a celor 1900 ani dela întemeierea Bisericii creștine, programul misiunilor religioase e întocmit foarte bogat.

În ajutorul Moșilor. Monitorul oficial publică următoarele: „A fost numit un delegat al guvernului care să studieze situația din regiunea Munților Apuseni, să facă propuneri în legătură cu cerințele justificate și cu nevoile constatate ale populației din această regiune și să aplice fără întârziere măsurile luate. Atribuțiunile acestui delegat al guvernului vor fi: a) Punerea în valoare a muncii specifice în regiunea Munților Apuseni; b) Crearea mijloacelor pentru punerea în valoare a muncii specificate în alineatul precedent; c) Găsirea de debușee pentru brațele a căror muncă obișnuită în regiunea arătată nu și-ar găsi — deocamdată — o valorificare suficientă. Delegatul guvernului pentru regiunea Munților Apuseni, va funcționa pe lângă președinția consiliului de miniștri.“ — Această delegație i s'a dat dlui subsecretar de stat Dr. Ioan Pop, om cu mult simț practic, dela care așteptăm să se facă într'adevăr ceva pentru Moși. Din programul cam vast noi am dori să vedem realizat măcar 2—3 șosele bune, căci de rest se vor mai îngriji și Moșii singuri.

Conferința dela Londra, convocată cu atâtea nădejdi de îndreptare a stărilor financiare precare din lume, s'a încheiat fără nici un rezultat practic. Din desbaterile ei s'a constatat că între statele principale din lume există un surd războiu economic, pe care nu-i în stare poate singur Dumnezeu să-l curme. Conferința aceasta abea a putut obține mici armistiții în câteva ramuri de concurențe, în deosebi între America și Europa, prea mici ca însemnătate econo-

mică ca să poată curmă în mod cuminte și cu bunăvoință criza economică ce bântuie în lumea întreagă, provocată de egoism și poftă nesaturată de câștig. La înfrânarea acestora ar fi necesară o puternică renaștere sufletească în spirit creștinesc, pe care-l așteptăm cu răbdare să sosească, ori măcar să se întrezărească și 'n iubita noastră Românie.

Fapte bune. N'a părăsit spiritul de jertfă pe credincioșii noștri, dovadă că în ținutul cel mai puțin producător, la poala Șatrei lui Pinteza Viteazul, care încă era un reformator în calitatea sa de haiduc, că lua dela bogați și da la cei lipsiți. În parohia Cupșeni, Filip Samoilă lui Pricop și Filip Dochia lui Pricop și Filip Pelaghia sora lor au dăruit bisericii un imobil fânaț cu întindere de 1 jug. 800 st. în valoare de 1000 Lei; Filip Afimia lui Todor lui Dumitru încă a donat un fânaț de 1500 st. în valoare de 1000 Lei, iar Cupșa Ana I. Macovei a donat pentru edificarea bisericii o miie Lei. Credem că aceste daruri sunt un început pentru altele ce vor urmă în preajma edificării bisericii. Superioritatea bisericească exprimă recunoștința sa donatorilor, împărtășindu-le binecuvântare.

*

În Sibiu a apărut de curând o carte de „*Cuvântări ocazionale*“ panegirice și comemorări de dl Dr. V. Bologa, prof. onorar și fost director de liceu, acum consilier metropolitan. Recomandăm cartea de mai sus, pe care preoții noștri și alți intelectuali o pot utiliza cu folos. Prețul 40 Lei. Se poate comanda la Librăria noastră eparhială.

PARTEA OFICIALĂ

CONSILIUL EPARHIAL ORT.-ROM. DIN CLUJ

Nr. 4221—1933.

COMUNICAT

On. Minister al Cultelor ne trimite adresa Nr. 78263—8844 din 4 Iulie a. c., de următorul cuprins:

„Onor Minister de Finanțe prin adresa Nr. 74583 a. c., făcându-ne cunoscut, că plata impozitelor în țară se face cu mare greutate, întrucât poporul a fost informat greșit că va fi iertat de restanțe, avem o-

noare a Vă ruga să binevoii a dispune să se comunice preoților din cuprinsul acelei Episcopii ca în Dumineci și sărbători după oficierea sf. Liturghii prin cuvântări să îndemne poporul să-și plătească dările față de stet, aceasta fiind spre binele tuturor.“

Aducem aceasta la cunoștința preoțimei noastre spre știre și conformare.

Cluj, la 24 Iulie 1933.

Consiliul eparhial.

Nr. 3610/1933.

CONCURS

Prin aceasta se publică concurs pentru primirea de studenți în Academia noastră teologică din Cluj, cu termenul de 15 Septembrie a. c.

1. Candidații cari doresc să fie primiți vor înainta Consiliului nostru eparhial o cerere scrisă cu mâna proprie, anexând în original următoarele documente:

a) Actul de naștere și botez dela oficiul parohial;

b) Atestatul de bacalaureat;

c) Atestat medical, prin care să se constate integritatea spirituală și corporală a petentului;

d) Declarația petentului, subscrisă de părinți sau tutori, că după absolvirea cursului teologic, va intra în slujba eparhiei cel puțin 5 ani de zile, la din contră va restitui fondului seminarial toate spesele de întreținere, precum și bursele primite.

Cererile instruite cu aceste documente, se vor înainta Consiliului, până la 15 Sept.

Cereri intrate după acest termen nu se vor lua în considerare.

2. Nu se vor primi decât candidați înzestrați cu darul de a cânta.

3. Candidații acceptați se vor prezenta în ziua de 28 Septembrie, la viza medicală și la examinarea aptitudinilor lor muzicale, dela care atârână primirea definitivă în Academie.

Atât cei primiți cât și clericii cei vechi se vor înscrie în zilele de 28—30 Sept.

4. După 1 Octombrie nu se va mai face nici un fel înscriere. Cei neînscrisi până la acest termen vor fi considerați retrași din Academie.

5. Cu ocazia înscrierii fiecare student va plăti 150 Lei taxa de înscriere și 50 Lei pentru bibliotecă.

Pentru întreținerea la Internatul Academiei studenții vor avea să solvească o taxă anuală de **8000 Lei**. În patru rate. 1: la înscriere; 2: la 1 Decembrie; 3: la 1 Februarie; 4: la 1 Aprilie.

6. Până la 1 Oct. studenții vechi vor achita toate restanțele, precum și cel puțin o rată pentru anul școlar 1933—34, altfel nu vor putea fi primiți în Academie sub nici un motiv.

7. Toți clericii vor locui în internatul Academiei. Externi nu se vor mai admite.

8. Dela taxele de mai sus nu poate fi scutit nimenea. Burse sau alte ajutoare pentru acest an școlar nu se vor da.

9. Fiecare student primit în Institut va aduce cu sine cel puțin patru schimburi de rufe în stare bună.

Dela data înmatriculării studenții intră în toate drepturile și datorințele statorite în Regulamentul Academiei.

10. Nici un student nu poate cerceta în același timp, ca student ordinar, alte institute de învățământ.

La înmatriculare fiecare este obligat a se prezenta în persoană cu documentele originale.

Dela dispozițiile de mai sus nu se va mai putea face nici o excepțiune.

Cursurile regulate încep la 1 Octombrie.

Cluj, din ședința Consiliului eparhial, ținută la 13 Iunie 1933.

Nicolae Ivan,
Episcop.

Laur. Curea,
secretar.

Nr. 450—1933.

(22) 1—2

CONCURS

Pentru întregirea parohiei de clasa III. Hășmașul-Ciceului, protopopiatul Dej (jud. Someș), se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în „Renașterea“.

Venitele preotului legate de acest post sunt următoarele:

1. Salar dela stat.

2. Locuință în natură în edificiul școlii, declarată de casă parohială, constând din 2 camere, bucătărie, cămară și pod. Apoi supraedificate economice de curând zidite și grădină.

3. Sesie parohială, arător și fânaș în întindere de 12 jug. 171 st. și un parchet de pădure pentru lemne de foc.

4. Bir 1 mierță de cucuruz sfărmat și

1 zi de lucru, apoi stolele statorite în ședința Consiliului parohial din 12 Iulie 1933.

Reflectanții la acest post își vor înainta cererile cu documentele necesare, în termenul indicat, acestui oficiu, cu avizul nostru prealabil au voie să se prezinte în parohie pentru a face cunoștință cu credincioșii.

Concurenții vor produce și act de învoire dela P. Sf. Episcop, fără de care nu pot fi luați în candidare.

Dej, la 12 Iulie 1933.

Oficiul protopopesc ort. rom. al Dejului, în conțelegere cu Consiliul parohial.

Zaharie Man, protopop.

Nr. 808—1933.

(23) 1—2

CONCURS

Pentru întregirea parohiei de clasa III-a Sânnicoara, jud. Cluj, prin aceasta se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Renașterea“.

Venitele împreunate cu acest post sunt:

1. Salar dela stat.

2. Sesiune parohială de 15 jug. pământ arător.

3. Stola obicinuită.

Până la ridicarea unei case parohiale, preotul va trebui să se îngrijiască însuși de locuință și să locuiască în comună.

Concurenții vor înainta actele cerute de Regulamentul în vigoare, acestui oficiu și cu prealabila încuviințare a protopopului se pot prezenta în parohie pentru a face cunoștință cu credincioșii.

La cererea de candidare se va alătura și actul de învoire a P. Sf. S. Episcopului.

Cluj, la 14 Iulie 1933.

Oficiul prot. Cluj. de acord cu Consiliul parohial.

Nicolae Vasii, protopop.

CONCURS

Pentru întregirea parohiei de clasa III-a Mogoș-Valea-Barnei, din protop. Lupșa, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Renașterea“.

Venitele împreunate cu acest post sunt:

1. Salarul, conf. evalueazăției.

2. Venitele stolare obicinuite.

3. Cimiterul de lângă Biserică.

4. Una zi de lucru dela fiecare cap de familie, care se poate răscumpăra și în bani.

Ne fiind case parohiale, Consiliul parohial va pune la dispoziția preotului camera de locuit a școlii din loc, care este lângă biserică, precum și o cămară, acestea în mod provizor până când se vor putea edifica case parohiale.

Reflectanții la acest post își vor înainta cererile provăzute cu toate documentele necesare, oficiului protopopesc a tract. Lupșa, și cu prealabila încuviințare a acestuia se vor putea prezenta în parohie, pentru a face cunoștință cu poporul.

Concurenții vor trebui să prezinte act de învoire dela P. Sf. nostru Episcop, pentru a putea fi luați în candidație.

Baia-de-Arieș, la 2 Iulie 1933.

Oficiul protopopesc ort. rom. în conțelegere cu organele parohiale.

(19) 2—2 Vasile Gan, prot. stavrofor.

Nr. 623—1933. Prot.

(20) 2—2

CONCURS

Pentru întregirea postului de preot în parohia de cl. I. Luiieriu, din protopopiatul ort. român al Reghinului, prin aceasta se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Renașterea“.

Venitele împreunate cu acest post sunt:

1. Salar dela stat.

2. Casă parohială cu supraedificate. Toate în stare bună.

3. Sesiune parohială 26 jugăre arător și fânaș.

4. Dela fiecare familie una felderă de porumb sfârmat.

5. Stola stabilită în ședința din 9 Iulie c.

Reflectanții la acest post își vor înainta cererile provăzute cu toate documentele necesare, oficiului nostru, în terminul de mai sus, și cu prealabila încunoștințare a noastră se vor putea prezenta în parohie pentru a face cunoștință cu poporul.

Concurenții vor trebui să prezinte și act de învoire dela P. Sf. nostru Episcop, pentru ca să poată fi luați în candidație.

Reghin, la 11 Iulie 1933.

Oficiul protopopesc ort. rom. în conțelegere cu Consiliul parohial din Luiieriu.

I. Maloș, protopop.